

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เกี่ยวข้องกับใครมีแต่คุณล้วน ๆ

ที่ช่วยตาลำปาง ๘ หมื่นนั้นเลยหายเจ็บไปเลย (หายไปแล้วครับ ตอนหลังมาที่นี่จะมาเอาอีกหนึ่งแสน จะมาโกหกเอาอีก พอตีหลวงตาออกไปข้างนอกก่อน) คนเก่าเหวอ (ครับ พอตีหลวงตาออกไปข้างนอกเขาเลยไม่ได้รอ เขาโกหกว่าไปหาหมอ หมอตรวจดูแล้วว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายอีกหนึ่งแสนบาท) คนลำปางคนนั้นเหวอ (ครับ) นั้นซิตามมาตัมเรา คนลำปาง ตา มาพูดเรื่องราวได้ถ้อยได้ความมีเหตุมีผลสมควรให้เราให้ตามนั้นเลย ๘ หมื่น มีลูกมาด้วย พอมอบเงินเรียบร้อยแล้วก็ยิ้ม ว่าที่นี่จะได้เห็นหน้าลูกแหละ ว่างั้นนะ ยิ้มพอมอบเงินให้เรียบร้อยแล้ว ที่ไปเชียงใหม่คราวที่แล้ว ยิ้มต่อไปนี้จะได้เห็นหน้าลูกแหละ ลูกเลยตัมแม่ ตาบอดอีก เข้าใจไหม ๘ หมื่นหายเจ็บเลย นี่เคยได้เลยตามมาอีก คราวนี้เป็นแสนว่างั้น เป็นอย่างนั้นละ

คือเราซื้อสัตย์สุจริตเป็นธรรมล้วน ๆ พวกนี้สนุกตัมนะ ตัมเรามาเยอะ แต่ว่าตัมเราก็คือตัมเขานั้นละ เราไม่มีอะไรเสียหาย เป็นความเสียหายของเขาเอง มาเรื่อยนะ เราถ้าพูดแบบภาษาโลกก็เรียกว่าเรานี้ถูกตัมมาเรื่อย ๆ แต่ไม่เปื่อย ตัมเรื่อย พวกหมากก็ตัม อะไรก็ตัม ปากเกร็ดตัมไปเยอะ ซื้อมันให้ ๑ ไร่ ๆ ละ ๔ ล้าน ๒ แสน ปูกตัมให้ ๖ ล้าน นี่ส่วนใหญ่ นะ นอกจากนั้นก็ให้ แล้วขอนั้นขอนี้เรื่อย สุดท้ายก็ตัมเรา ๆ เรื่อยอย่างนี้ละ อันนั้นยังดีนะ คือเราให้อาหารหมาแต่ก่อนให้เดือนละ แสนห้าหมื่น ๆ พอถูกตัมแล้วเราจะตัดขาดสะบั้นไปที่เดียว หมาไม่รู้เรื่องอะไร เป็นเรื่องคนต่างหาก เราสงสารหมาเลยตัดออกเสีย ๕ หมื่น ให้เดือนละหนึ่งแสนตลอดมานะ ถ้าเป็นเรื่องคนตัดขาดสะบั้นไปเลย อันนี้หมามันไม่รู้เรื่องหมามันจะพลอยอดอยากตายไปเพราะเจ้าของมันชั่ว อย่างนี้ละมีอยู่เรื่อย ๆ เรา

นี่ยังตามมาอีกนะ ๘ หมื่นนั้น เขาจะเอาค่าอะไรอีก ๑ แสนว่างั้นเหวอ (ค่าไปหาหมอครับอีกหนึ่งแสน มาโกหกว่าไปหาหมอมาแล้วหมอบอกค่าใช้จ่ายอีกหนึ่งแสนบาท ค่าผ่าตัดตา พวกเราเช็ดไปทางเชียงใหม่ทราบว่ามีไม่เคยเก็บเงินคนไข้คนนี้เลยครับ ไปตรวจไปอะไรก็รักษาฟรีตลอด) เนอะ แต่ทางนี้บอกว่าจะเอาเงินไปให้หมอ แล้วตามมาก็จะเอาหนึ่งแสน ยังตามมาตัม มันเคยได้ก็มาตัมอีก

วิสาขะผ่านไปเรียบร้อยแล้วเราก็จะไปเวียงจันทน์ ติดตามเครื่องมือนี่ เพราะทางนั้นขาดแคลนมาก ต้องได้สงเคราะห์เต็มที่ เพราะเวียงจันทน์เป็นหัวใจของประเทศลาวทั้งประเทศ อย่างน้อยขอให้ได้ที่เวียงจันทน์สมบูรณ์เครื่องตาเราก็พอใจ

พอประมาณ เราจึงได้ติดตาม ที่ให้ไปแล้ว ๑๖,๙๙๓,๐๕๐ บาทเกี่ยวกับตา แล้วรด ๖

แสน ไม่ได้นับรวมกับตา เราจะทำให้หมอที่เวียงจันทน์มาจากเวียดนามก่อน คือที่แรก เราว่าจะไปในระยะก่อนวิสาขะนี้ ได้ทราบว่ามีหมอไม่อยู่ ไปเวียดนาม จะกลับมา ประมาณวันที่ ๑๓ หรือไง หลังจากนั้นเราถึงจะไป

ก่อนจะไปก็ติดต่อไปก่อน จะไปถามเรื่องเครื่องมือที่สำคัญ ของจะเอาไป พอประมาณที่รถเราไป เอาไปเท่านั้น ยังไม่ได้ให้ เป็นแต่เพียงให้ตามที่มีอยู่ในเวลาเรา ไปโดยเฉพาะ นุ่นละไปตกลงอะไรกันเรียบร้อยแล้วมากน้อยจะสั่งให้ทางโน้นมารับ เราเตรียมทางนี้ให้เหมือนที่เคยปฏิบัติมา คือให้เราไปเที่ยวนี้ก่อน หลังวิสาขะเรียบร้อย แล้วจะไปเวียงจันทน์ ไปเกี่ยวกับเรื่องตาเป็นอันดับหนึ่ง จากนั้นตกลงกันยังงี้ๆ เราก็สั่งเองให้ทางโน้นมารับหลังจากเรากลับมาแล้ว กำหนดกันวันที่เท่าไร ให้เขามารับ ตามที่เคยปฏิบัติมา

ไปโรงพยาบาลถ้าเป็นวันราชการเปิดอย่างนี้เราไปโรงพยาบาลต่างๆ เมื่อวานนี้ ก็ไปคอนสวรรค์ จ.ชัยภูมิ คือจะไปก็ดูตามแคตตาล็อก โรงพยาบาลไหนไปวันที่เท่าไรๆ กะว่าหนึ่งเดือนไป โรงละหนึ่งเดือนๆ ไปเรื่อย เมื่อวานไปคอนสวรรค์ เตียนนี้ไปโรง ไหนก็ต้องมอบให้โรงละสองหมื่นๆ ทุกโรง ไปโรงไหนก็ให้สองหมื่นๆ ทุกโรงไปเลย ให้เงินสดสองหมื่นๆ แต่ก่อนให้แต่ของ ของเต็มรถเทศุมเลยแล้วมา ไม่ให้เงิน ที่นี้เวลาถามเขาเรื่องการใช้จ่ายสำหรับคนไข้ในโรงพยาบาล เดือนหนึ่งๆ แต่ละโรงจ่ายยังงี้ๆ มี เหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน เราเลยให้ประมาณสองหมื่นที่เดียว มีต่ำกว่านั้นบ้าง สูงกว่านั้น บ้างเราก็ให้เพียงสองหมื่น ให้ทุกโรง อันนี้ด้วยความเมตตา

ไม่มีอะไรสำหรับเรา มีไม่ได้ ดังที่เห็นนี้ดูเอาซิ ตะกั่วนี้ไปสักก็แสนแล้ว (๒ แสน หนึ่งหมื่นเจ้าคะ) ก็อย่างนั้นแล้ว ไปเรื่อยอย่างนี้ตลอด เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเงิน เรา ยืนยันได้เลยว่าเราไม่มี คือมีก็อย่างนี้ ออกทั้งหมด แบบตลอดถ้าไม่มี กำมาก็เพื่อแบ เขา ให้มากก็กำ กำแล้วก็แบ ออกอย่างนี้ตลอดไปเลย วันที่ ๑๒ วิสาขบูชา อันนี้ก็ยุ่งมาก เหมือนกัน หลังจากนั้นแล้วเราจึงจะไปเวียงจันทน์ หมอดูว่าจะกลับวันที่ ๑๓ หลังจากนั้นก็จะโทรถามกัน ทางโน้นสะดวกแล้วทางนี้ก็ไป ช่วยทางโน้นทางนี้ไปอย่างนั้นละ

วันนี้ไม่พูดอะไรมากเพราะวันไหนพูดทุกวัน เหนื่อย เหนื่อยมาก ไม่ก่อนจ้งหัน ก็หลังจ้งหันทุกวัน อยู่ไหนก็เหมือนกัน เหนื่อยนะ วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมากนัก เพียงเท่านั้นแหละ (ทองคำหนึ่งบาทครึ่ง) เออ พอใจ ทองคำก็มา ทองคำเข้าคลังหลวงร้อยทั้งร้อย ตลอดมา เตียนนี้เกือบจะถึง ๓๐๐ แล้วมัง ค่อยมาเรื่อยๆ ที่พิเศษเรียกว่าประเภทน้ำ ไหลซึม จะเข้าถึง ๓๐๐ ละ ๘๐ กว่าเข้าไปแล้ว พอสมควรที่จะหลอมก็หลอม หลอม เสร็จแล้วพอสมควรจะมอบก็มอบไปอย่างนั้นละ เตียนนี้ได้ ๑๙ แ่งแล้วที่หลอม เรียบร้อยแล้ว ต่อไปก็หลอมเรื่อยๆ พอสมควรจะมอบเราก็มอบ ให้พร

ท่านทั้งหลายทราบเอานะ เขาเคยโจมตีท่านอาจารย์ผืนเราไม่ลืม ตอนนั้นท่านมีเงินอยู่ล้านห้าท่านอาจารย์ผืน ท่านสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว พวกนี้จะรู้หรือไม่รู้ก็ไม่ทราบ โครตมันแหละ พอท่านอาจารย์ผืนมรณภาพแล้ว มันว่าท่านอาจารย์ผืนมีเงินอยู่ล้านห้า ประกาศที่ลานโพธิ์ลานผืนนั้นนะ สมเด็จพระมหาวิรรวงศ์ วัดนรนาถฯ วิ่งมาหาเรา เขาโจมตีอย่างหนักว่าจ้าง พอตีตอนบ่ายเราออกไปพบ ท่านเปิดไฟพาบเลย เออ เราแอบทางนี้นั้นไฟเปิดแล้วมีเหตุการณ์แหละ มาท่านก็ลงปุ๊บ จะไปไหน เราก็มารู้ว่าไปไหนก็ไปแล้ว ไม่ใช่คนตาย ก็สนิทกัน

ท่านก็ว่าพูดสักหน่อยเถอะ มีอะไรว่ามาเลย ท่านก็เลยเราเรื่องเขาโจมตีท่านอาจารย์ผืน เรารู้เรื่องนี้ได้ตั้งก็ทราบเรียนท่าน เงินล้านห้า ห้าแสนนี้มอบตรงนั้น ท่านสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว ห้าแสนนี้มอบตรงนั้น ห้าแสนนี้มอบตรงนี้ เราบอกเรียบร้อยแล้ว นี่เป็นที่แน่นอนทราบมาจากท่านเรียบร้อยแล้ว เออ อย่างนี้จะขึ้นไปแก้ข่าว ท่านก็กลับเลย เราก็มารู้เรื่องของเรา ไปก็เรื่องเงียบไปเลย อย่างนั้นละเขามาโจมตีท่านอาจารย์ผืน

ที่นี้เราก็มืดมนกันเวลาเราตายนี้เงินจะมีในบัญชี บัญชีทั้งหลายเหล่านี้บัญชีเพื่อโลกทั้งนั้นเลยไม่ได้บัญชีเพื่อเรา ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ เขาจะมาต้มอะไรก็ต้มเถอะ เขาหลอก สำหรับเราไม่มีอะไรที่จะให้เขาต้มเปื่อยไปได้ละ เพราะความชั่วประเภทที่เขาจะมาโจมตีเราเราไม่มี เรามีแต่ความดี ความชั่วก็ต้องเป็นเรื่องของเขาเองจะรับเคราะห์ รับกรรมกลับคืนไป มีเท่านั้นละ ให้ท่านทั้งหลายทราบว่าเวลาเราตายเงินในบัญชีจะมี เพราะเราจ่ายเป็นระยะๆ เตรียมไว้เพื่อจ่ายที่จำเป็นๆ ที่ไม่จำเป็นก็เก็บไว้ก่อนๆ ในบัญชี เวลาเราตายเงินในบัญชีจะมี จะมีหลายบัญชีด้วย กรุงเทพฯก็มี อยู่อุดรก็มี

ความจำเป็นอยู่ที่ไหนฝากไว้ทางโน้นจ่ายทางโน้นๆ ทางกรุงเทพฯนั้นละ เวลาเราตายแล้วให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ว่า บัญชีเงินทั้งหมดในนามของเราเป็นผู้ฝากนี้ เป็นบัญชีเงินเพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้มีเพื่ออะไร ให้เข้าใจตามนี้ก็แล้วกัน เราไม่มีอะไรที่จะมาติดมาต่อมาเป็นเส้นติดกับเงินกระดาษหลังลายเท่านั้น นิพพานเป็นยังงัยกับไอ้หลังลายมันต่างกันอย่างไรบ้าง พิจารณาซิ จะมาเป็นบ้ำเป็นเส้นอะไรอยู่นี้ไม่ใช่พระตีสสะนี้วะ พระตีสสะนั้นเป็นเส้นติดจีวร

เขามาถวายผ้าบังสุกุล ท่านเก็บแล้วเย็บเป็นผ้าจีวร พระตีสสะ พอเย็บจีวรเสร็จเรียบร้อยแล้วคงรักคงสงวนละทำ กลางคืนต้องเสียถ่ายท้อง ตายกลางคืนเลย พอตีผ้าที่เย็บย้อมเรียบร้อยแล้วตากไว้นั้น ตายปั๊บมาเกิดเป็นเส้นติดอยู่จีวร พระพุทธเจ้ารับสั่งมาทันทีเลย พระตีสสะบวชมานี้เพื่อมรรคผลนิพพาน แต่เวลานี้มรรคผลนิพพานไม่มีคุณค่าไม่มีราคาอะไรสำหรับพระตีสสะ สู้จีวรผืนนี้ไม่ได้ พระตีสสะตายแล้วมาเป็นเส้นติดอยู่จีวรนี้ละ หึงหวงในจีวรผืนนี้ มรรคผลนิพพานพระตีสสะไม่สนใจยิ่งกว่าจีวรผืนนี้

เพราะฉะนั้นเธอตายแล้วจึงมาเป็นเส้นติดอยู่นี้ ใครอย่าไปแตะ ท่านรับสั่งเด็ดขาดเลย ใครอย่าไปแตะอย่าไปจับไปต้องอะไรเลย ทั้งไว้้นแหละท่านบอก ดากไว้ยังงให้ทั้งไว้ อย่างนั้น ท่านจะรับสั่งเองทีหลัง

๗ วันล่วงไปแล้วเส้นก็ตาย พอเส้นตายก็ไปสวรรค์เลย ท่านก็มารับสั่ง เอา ที่นี้ จีวรนี้จะเอาไปแจกใคร องค์ไหนที่มีความจำเป็นทางจีวรชำรุดทรุดโทรม เอาไปแจกได้ แล้ว พระติสสะไปสวรรค์แล้ว เห็นไหมซื่อบอกขนาดนั้นนะ ตอนเป็นเส้นก็บอกเป็นเส้น คือใครไปแตะไม่ได้ เวลานั้นพระติสสะกำลังหึ่งหวงจีวรมาก ใครไปแตะจะโกรธจะแค้น ให้คนนั้น ตายแล้วจะตกนรก เข้าใจไหม บอกว่าพระติสสะนี้ถ้าใครไปแตะจีวรนั้นแล้ว เธอหึ่งหวงเธอโกรธแค้น เธอตายจากนี้เธอจะลงนรก ห้ามไม่ให้เธอลงนรกด้วยวิธีนี้ อย่าไปแตะ นั้นพระพุทธเจ้ารับสั่งเอง เก่งไหมศาสดาเอกของเรา กระทั่ง ๗ วันล่วงไป แล้วท่านมารับสั่งใหม่ เอาที่นี้แจกได้แล้ว พระติสสะตายไปสวรรค์แล้ว นั้นเห็นไหมละ นี้ละเรื่องราวมัน

เรานี้จะมาเป็นเส้นเกาะอยู่ไฉ่หลังลายนี้เหรอ อีตาบ้วนี่นะ ตายแล้วจะมาเกาะอยู่ ไฉ่หลังลาย ไม่เกาะพูดตรงๆ เลย สามโลกธาตุไม่เกาะอะไรทั้งนั้น หมดโดยสิ้นเชิง เรา ทำต่อโลกนี้ด้วยความเมตตาแล้วนะ ไปไหนมาไหนติดดินตลอด เราไม่เคยมีห้วงอะไร กับโลก ใครจะอนุโมทนาไม่อนุโมทาก็เป็นเรื่องมงคลในปากของเขา เราทำของเรา แล้วไปเลย หรือใครจะมาโจมตีแบบไหนๆ ก็เป็นเรื่องปากเขาเอง เรามีแต่ความดีงาม ทำไปเรื่อยๆ อย่างนี้แหละ เข้าใจเหรอ

อย่างหมาวิชัยนั้น มันสะท้อนใจอยู่บั๊กหมาวิชัย อำเภอเพ็ญ เราเคยพูดเสมอ จนกระทั่งทนายความในอำเภอเพ็ญนั้นละเขาเพื่อจะเชิดอำเภอเพ็ญขึ้น อำเภอเพ็ญมัน จมเพราะอะไร เพราะมาโจมตีเรา ที่นี้เขาตั้งทนายความขึ้นว่า ถ้าหากว่าหมาวิชัยมา ฟ้องร้องหลวงตา เขาจะเป็นทนายแทน คือคนอำเภอเพ็ญด้วยกันเขาเชิดกันขึ้น ไม่งั้น อำเภอเพ็ญจะจม เข้าใจไหม ก็เราช่วยอำเภอเพ็ญขนาดไหน เมื่อวานหรือวานขึ้นนี้ อำเภอเพ็ญก็มาเอาอาหารที่โกดังของเราเหมือนกับโรงพยาบาลทั้งหลาย เราให้เสมอ กันหมด

หมาวิชัยมันมาทำลายเราโดยที่เราไม่มีอะไรเลย ก็เพราะมันเห็นแก่เก้าอี้ รัฐมนตรี มันประจบประแจงไฉ่แม้วนั่นนะ แล้วมาโจมตีเรา เอาเราเป็นฐานเหยียบขึ้น เหยียบขึ้นแต่มันจะจมไม่รู้ซึ นั่นละมันถึงได้หาอุบายโจมตี ความจริงจริงๆ แล้วมันก็ไม่ มีอะไรกับเรา ที่จะให้มันโจมตีเราด้วยความเคียดแค้นจริงๆ มันไม่มีแหละ มันโจมตีเรา เพื่อจะขึ้นเก้าอี้รัฐมนตรีต่างหากหากเรารู้ เราจึงเปลี่ยนชื่อมันเสีย หมาวิชัยให้เป็นหมา วิชัยเสีย เราช่วยน้อยเมื่อโรโรงพยาบาลเพ็ญ เดียวนี้ก็กำลังสร้างโรงขึ้นอีกโรงหนึ่ง

สำหรับประชาชนมาติดต่อสถานีตำรวจภูธรอำเภอเพ็ญ แล้วก็ส้วม ๔ ห้อง ที่ปีสภาวะ ๒ ห้อง นี่ก็ทางตำรวจอำเภอเพ็ญแหละมาขอเรา เราให้ไปแล้ว สร้างแล้ว เราไม่มีอะไรกับหมาวิชัย แต่มันมาหากัดเราไม่เข้าทำบักห่านี่ มันไม่รู้จักเจ้าของ หมาเขายังรู้จักเจ้าของ นี่มันบ่รู้จักเจ้าของ มันเลวกว่าหมา ให้มันเป็นหลานหมาวิชัยเสียนะ

เป็นอย่างนั้นละเราไม่มีอะไรกับใคร ใครจะมาโจมตีเท่าไร สามโลกธาตุมา มีแต่จะกอบโกยเอาเคราะห์กรรมอันนั้นเข้าสู่ตัวๆ ลงนรก เราไม่มี กับโลกนี้เรียกว่าเราหมด โดยสิ้นเชิง มีแต่ความเมตตาส่วนๆ ทำความดีแก่โลกส่วนๆ ความชั่วเราไม่ทำ คำพูดของเราเราพูดจริงๆ กิริยาอาการของเราที่แสดงออกต่อโลกนี้เป็นคุณล้วนๆ ไม่มีพิษแม้เม็ดหินเม็ดทราย ที่เราแสดงออกเผ็ดร้อนขนาดไหน ดูด่าว่ากล่าวขนาดไหน เป็นคุณล้วนๆ ให้ท่านทั้งหลายจำเอานะ ในหัวใจหมดแล้วเรื่องโทษไม่มี มีแต่คุณล้วนๆ แสดงออกกิริยาใด เป็นกิริยาแห่งคุณของธรรมทั้งนั้น พวกกันเข้าใจเอานะ อย่างที่เราว่า บักหมาวิชัยๆ เราก็อ้วเฉยๆ ว่าด้วยความเมตตา เราไม่มีอะไรกับเขา พูดสนุกปากเฉยๆ นี่ละ เมื่อหมดโทษแล้วจะเอาโทษมาจากไหน เกี่ยวข้องกับใครก็มีแต่คุณล้วนๆ ให้เป็นโทษแก่คนที่เราไปคบค้าสมาคมเกี่ยวข้องไม่มีเราบอกจริงๆ คบใครก็ตามไม่มี เพราะอันนี้หมดโทษแล้ว กิริยาที่แสดงออกถูกกลั่นกรองเรียบร้อยแล้วจากธรรม ถูกต้องๆ ไปเลย ที่นี้ไปละเรา

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz